

Cubelles Cooperació

II Setmana de la Solidaritat

Desembre 2009 - núm. 6

Dijous Concert Solidari de Cant Coral i de Gospel, amb la participació de quatre grups de la comarca del Garraf.

Entrevista a Teo Romero, President del Fons Català de Cooperació, amb motiu de la inauguració l'exposició d'AFNE sobre Etiòpia a la sala de la Rectoria.

Enguany el cartell de la Setmana i la Fira ha estat realitzat per Sergi Gómez, un jove vilanoví que treballa a Cubelles. Programa complet a la darrera pàgina.

Cubelles s'omple de comerç just i cooperació el dissabte 19

La Fira de la Cooperació i Comerç Just de l'any passat va ocupar diversos carrers del nucli antic de Cubelles.

El Conseller Huguet inaugura la Fira de Comerç Just

Amb la participació de més de 30 entitats i la presència l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament.

La Fira de Comerç Just ha duplicat en dos anys la participació d'ONG esdevenint una de les més grans a la comarca del Garraf. Durant tot el dissabte els visitants podran conèixer, al nucli antic de Cubelles, els projectes de les associacions i també podran comprar productes de comerç just. Hi hauran diferents activitats així com espectacles musicals, cercaviles de percussió, tallers de dibuix, pintura i jocs, confecció de murals, degustació de plats típics. Diferents ONG explicaran els seus projectes a la Sala d'exposicions de la Rectoria. Un any més Ràdio Cubelles (107.5FM) emetrà en directe des del seu estand.

Concerts solidaris per a tots

A l'Anem-hi hi haurà Hip Hop i rumba catalana, i a l'Espai Gent Gran, una revetlla solidària amb coca i ball. Els imports de les entrades donaran suport als projectes de la Fundació Alex.

Exposició i xerrada amb el títol **"Jo sóc algeriana"** a càrrec de la periodista **Rosa Vendrell**, al Centre Social de Cubelles aquest divendres a les 19 hores.

Animació a càrrec del pallaso Pep Callau

La Fira estarà amenitzada durant el matí per en Pep Callau, que amb la seva participació ens aproparà de forma lúdica a les entitats i les ONG.

EDITORIAL

La Fira de Cooperació de Cubelles, una experiència municipal

Cubelles vol esdevenir la capital territorial de la Cooperació. El nostre municipi del Garraf, amb quasi 15.000 habitants, ha assumit en els darrers anys un repte important. La necessitat de dedicar un esforç per a la sensibilització dels nostres ciutadans i ciutadanes ha estat objectiu prioritari de les polítiques en l'àmbit de la Cooperació. Un treball compartit per la regidoria de Cooperació de l'Ajuntament de Cubelles en un projecte interdepartamental amb les regidories de Joventut, Comunicació, Cultura, Salut, Ensenyament, Serveis a les persones, Dinamització econòmica, Esports i Seguretat ciutadana establint programes transversals.

I és així com entenem la Cooperació, una qüestió de TOTS per a TOTHOM. Cada persona, cada família, cada barri, cada poble o ciutat ha d'agafar la torxa de la cooperació internacional. Fugint del concepte "pobrets" i prenent consciència que el desenvolupament dels mal anomenats països del tercer món passa indefugiblement per la col·laboració de TOTS.

Els països amb deute extern han de desenvolupar projectes encaminats a esdevenir autosuficients, amb l'ajuda de la comunitat internacional i d'una xarxa organitzada de cooperants, han de construir les seves pròpies vies de desenvolupament. Aquest objectiu serà possible gràcies al compromís de cada un dels homes i dones d'arreu que es plantegin canviar alguns costums per tal que hi hagi comerç just, solidaritat, participació, etc.

Des de la responsabilitat en el govern municipal de Cubelles, crec que hem iniciat un petit projecte que no té aturador. Cubelles esdevé ara una vila solidària, que s'anirà marcant unes fites en els propers temps amb la creació del Consell de Cooperació, esperem definir el proper any 2010.

L'estudi d'immigració i interculturalitat que estem duent a terme ens permetrà elaborar el Pla d'Immigració i ens haurà de donar els elements necessaris per la cohesió i la convivència de TOTS els ciutadans i ciutadanes de Cubelles amb independència del seu lloc de naixement.

La crisi ens ha obligat a ser més creatius en la recerca de finançament, però ens ha obert moltes portes, dins i fora del nostre municipi. Moltes empreses s'han mantingut al nostre costat i ens han donat suport per l'edició de la revista de Cooperació i també ha estat decisiva la col·laboració de les administracions supramunicipals com el Consell Comarcal del Garraf, la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.

El projecte tanmateix ha estat possible gràcies a l'esforç de molts professionals de dins i fora de l'ajuntament, als voluntaris de les associacions i ONG que treballen en l'àmbit de la Cooperació Internacional.

Vull agrair al diari EXTRA l'oportunitat que ens ofereix enguany de poder fer arribar la 6a Fira de comerç just i solidaritat de Cubelles i la 2a setmana de la Cooperació que celebrarem a Cubelles del 14 al 19 de desembre a molts veïns i veïnes del nostre País.

"Estic segur que he fet disbarats, que he deixat de fer coses, però sempre he tingut molta solidaritat... Tot plegat ens ha estimulat, hem caminat plegats, hem aportat el nostre gra de sorra."

Les paraules de Pere Casaldàliga em serveixen per retre homenatge a aquest home que és un exemple de dedicació al servei dels més desfavorits i de solidaritat amb els cooperants segrestats, i les seves famílies, que aportant el seu petit gra de sorra s'han trobat amb l'altra cara de la humanitat.

Bon Nadal i feliç any 2010, espero veure'ls els propers dies i saludar-los personalment. Mentrestant, gràcies per la seva col·laboració.

Joan Rodríguez i Serra

Tinent d'alcalde i regidor de Cooperació
Ajuntament de Cubelles

Es presenta a Cubelles el projecte Immigració i interculturalitat

Amb aquest projecte es coneixerà l'origen geogràfic, econòmic, religiós i cultural dels ciutadans migrats a Cubelles, les interaccions que s'hi despleguen i el conjunt intercultural que forma tota la ciutadania i que n'és la seva expressió, a més permetrà disposar d'eines per millorar la seva adaptació i ajudarà a evitar la fragmentació social. Amb tota la informació recollida es realitzarà un pla d'immigració estructurat i sistematitzat. El projecte es perllongarà fins a desembre de 2010 i ha estat escollida la consultoria intercultural Etnosistema, per realitzar-lo. L'estudi tindrà un vessant pedagògic i formatiu, amb conferències, cursos i treballs de sensibilització i s'emet des d'octubre l'espai "Altres Mons" a Ràdio Cubelles.

Cubelles Cooperació
Revista de l'Ajuntament de Cubelles

Edita
Regidoria de Cooperació
Edifici Centre Social,
Carrer Joan Roig i Píera, 3-5 de Cubelles

Directora
Lita Imaz, lita@cubellescooperacio.com

Redactor en cap
Joaquim Costa,
redaccio@cubellescooperacio.com
Tel. 93 811 33 86

Col·laboradores
Àngels Llinàs
Rosa Vendrell

Disseny Gràfic
VideoPressMedia.com

Amb la col·laboració de:

**Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament**

TEGAR una entitat compromesa amb la comarca del Garraf

Referent territorial en l'atenció a les persones amb discapacitat i amb una solvència social, laboral i econòmica contrastada. 214 persones amb algun tipus de discapacitat, són ateses cada dia en els nostres serveis. Treballen, assisteixen al centre de dia, viuen amb nosaltres i participen en les nostres activitats de lleure de cap de setmana o vacances. TEGAR ja no és a ulls de ningú, aquell centre, aquella "escola" que atén quatre "nens" discapacitats.

Es tracta d'un Centre Especial de Treball amb 3 línies de negocis diferenciades manipulats, jardineria i missatgeria, que té contractades a 101 persones amb discapacitat intel·lectual o malaltia mental, un Centre Ocupacional que atén a 85 persones amb un grau de discapacitat superior al 65 %; un Servei Ocupacional d'Inserció amb 28 persones ateses i uns serveis residencials que proporcionen una llar a 33 persones amb discapacitat.

Aquestes persones junt amb els 52 professionals que disposa TEGAR són el valor més important de l'entitat, la nostra raó de ser i de continuar sent el que som.

Actualment la línia de negoci del Centre Especial de Treball en més expansió i que permet més incorporacions laborals de persones amb discapacitat és el Servei de TEGAR Jardiners. És un servei que està especialitzat en la construcció i el manteniment d'espais enjardinats públics i privats. També té experiència en espais verds no enjardinats. Ofereix els seus serveis a les administracions públiques, com són els ajuntaments (Vilanova i la Geltrú, Sant Pere de Ribes, Cubelles, Sitges, Olivella i Canyelles), el Consell Comarcal del Garraf, la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), les empreses (Prysmian, Megadyne-rubber, Dana, Consorci hospitalari del Garraf, etc...).

En l'actualitat la plantilla de la secció està formada per: 1 responsable del servei com a cap de producció; 1 adjunt, amb titulació d'Enginyer Tècnic Agrícola; 6 monitors especialistes en jardineria i 24 peons jardineros, aquests darrers tots amb certificat de discapacitat. El servei té l'objectiu de convertir-se en un dels referents comarcals en l'execució de feines d'enjardinament i manteniment, al mateix nivell que tenen altres empreses.

Volem que se'ns valori pel que fem i no pel que som. I volem fer-ho bé, i que així se'ns reconegui. **Per a més informació www.tegar.cat**

El Conseller Huguet inaugura la Fira de Comerç Just a Cubelles

L'EMPRESA POT SER UN INSTRUMENT ÚTIL PER LLUITAR CONTRA LA POBRESA

Què li sembla la Fira de Comerç Just i Solidaritat de Cubelles? És una iniciativa que cal valorar-la molt positivament i que espero que vagi creixent. Per una banda hi ha l'empenta de la societat civil, prova d'això, són la trentena d'entitats i associacions que enguany hi participen. Per l'altra, la Fira representa una bona oportunitat per visitar el municipi de Cubelles fora de la temporada d'estiu, on podem gaudir del passeig marítim i del comerç local. És important que els municipis turístics diversifiquin les seves activitats durant tot l'any per tal de desestacionalitzar-se. Des del Departament que encapçalo treballem en aquesta línia, de la mateixa manera que impulsem el model de comerç variat, de proximitat i sostenible, que dona vida i cohesiona els pobles i ciutats.

Com a conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, creu que l'empresa pot ser un instrument útil per la lluita contra la pobresa?

Efectivament, en un territori no hi haurà mai desenvolupament humà sostenible si no va acompanyat de la possibilitat que les persones es puguin guanyar la vida per elles mateixes. Per tal que les persones puguin viure de la seva feina, independentment que siguin treballadors o empresaris, cal que existeixi un sector privat potent. Només un teixit empresarial rendible serà capaç de generar riquesa al crear ocupació, promoure noves inversions,... millorant les condicions de vida dels seus habitants.

Segons una enquesta recent del PNUD (Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament) gairebé el 90% de les persones entrevistades, la totalitat de les quals es trobaven en els segments més baixos d'ingressos, aspirava a sortir de la pobresa o bé trobant una feina estable o generant el seu propi negoci. Per tant, ajudar a que el

sector empresarial dels països actualment menys afavorits es desenvolupi és contribuir a la reducció de la pobresa a més de donar suport a les legítimes aspiracions dels seus habitants.

La història però demostra que la incidència d'empreses de països desenvolupats sobre països en desenvolupament no sempre beneficia als seus habitants. Es ben cert que històricament s'han comès abusos per part de grans corporacions multinacionals que aprofitant, per una banda, la situació de feblesa dels governs de països sorgits dels processos de descolonització i, per una altra, la gran riquesa de recursos naturals dels mateixos, han cercat la maximització dels seus propis beneficis sense tenir en compte les conseqüències que això podia suposar sobre les poblacions. Cal lluitar per fer les coses d'una altra manera. El problema no ha estat el "què" sinó el "com". Precisament, en aquest aspecte el model empresarial català, representat per un teixit de pimes, ha demostrat els darrers anys que és perfectament possible desenvolupar negocis en economies emergents creant un impacte positiu sobre el territori partint del compromís amb un model socialment responsable.

Que s'està fent des del Departament d'Innovació, Universitats i Empresa per promoure el rol de l'empresa privada en la cooperació al desenvolupament? El nou Pla de l'Agència ACCIÓ 2009-2013 contempla entre les seves iniciatives el Programa Base de la Piràmide (Iniciativa 48). Aquest programa, que es llançarà el proper any, vol promoure que les empreses catalanes puguin desenvolupar nous models de negoci innovadors basats en la producció de béns i serveis destinats a satisfer la demanda de les persones integrants de l'anomenada Base de la Piràmide poblacional, és a dir per sota del llindar de la pobresa que s'ha establert en un pressupost de despesa de 8 dòlars diaris. Aquest programa, pioner a nivell mundial, té un doble objectiu fruit de la conjunció d'interessos. Per una banda, per les empreses catalanes, a qui se'ls obre tot un nou mercat, ja que fins ara han deixat de banda la base de la piràmide al considerar erròniament que no existeix llocs per a desenvolupar negocis rendibles. I per altra banda, per les persones de la mateixa base de la piràmide que en surten beneficiades al millorar l'accés a certs béns i serveis que els satisfan necessitats que anteriorment no podien ser cobertes i que, a més, tenen un potencial prou important per generar oportunitats d'ocupació i de desenvolupament de nous mitjans de subsistència.

AJUDAR A QUE EL SECTOR EMPRESARIAL DELS PAÏSOS MENYS AFAVORITS ES DESENVOLUPI ÉS CONTRIBUÏR A LA REDUCCIÓ DE LA POBRESA, A MÉS DE DONAR SUPORT A LES LEGÍTIMES ASPIRACIONS DELS SEUS HABITANTS

Estem convençuts que aquest nou programa tindrà un impacte prou important per demostrar que no només és possible, sinó que és desitjable i necessari treballar conjuntament entre els àmbits empresarials i de promoció del desenvolupament per fer d'aquest món un millor lloc per viure.

ONG I ENTITATS PRESENTS A LA FIRA DE CUBELLES

ACCIÓ SOLIDÀRIA I LOGÍSTICA

ACCIÓ SOLIDÀRIA AMB EL SÀHARA

ADANE AMICS PER AL DESENVOLUPAMENT A L'ÀFRICA NEGRA

AFRICA VIVA

AGÈNCIA CATALANA DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

AGRUPAMENT DE PETITES I MITJANES ONG DE CATALUNYA

ALDEES INFANTILS SOS DE CATALUNYA

AMIC PARAGUAI I REPÚBLICA DOMINICANA

AMICS DE KAMBA BEÓ NERÉ

AMNISTIA INTERNACIONAL PENEDÈS

ASSOCIACIÓ CULTURAL CANDOMBE

ASSOCIACIÓ DE FAMÍLIES DE NENS I NENES D'ETIÒPIA - AFNE

ASSOCIACIÓ SAVE THE GAMBIAN ORPHANS

ASSOCIACION CULTURAL GARRAF PLURAL

CALCUTA ONDOAN ONGD

CASAL DE AMISTAT CUBA-GARRAF CAMILO CIENFUEGOS

CATRATXHOS

CEHDA GHANA

COL-LECTIU DONES MAGREBINES DE CUBELLES

CONOSUD

FAMILIAS SIN FRONTERAS POR LA INFANCIA

FETS, FINANÇAMENT ÈTIC I SOLIDARI

FUNDACIÓ COMPARTE

FUNDACIÓ PRIVADA SANTA TERESA - VENTALL

FUNDACIÓ SID MOSKITIA

HARIBALA

INTERMÓN - OXFAM

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION ONG

POLICIA LOCAL CUBELLES - MOSSOS D'ESQUADRA

RADIO CUBELLES

SATHI SANSAR – MON AMIC

SETEM CATALUNYA I SITGES SOLIDARI SUPORT TIBET

VOLS – VOLUNTARIAT SOLIDARI

PALLASSOS
SANS FRONTERES
PAYASOS
SIN FRONTERAS
CLOWNS
WITHOUT BORDERS

Pep Callau

un pallasso sense fronteres a Cubelles

Els intangibles poden ser tan o més importants a l'hora d'ajudar els més petits, febles i desfavorits, són els que reben les conseqüències de totes les desfetes dels altres. Això ho saben els pallassos, que s'esforcen per fer-los riure, per portar-los l'alegria i animar-los.

En Pep aquest mes d'octubre a Tinduf fent l'espectacle de Pallassos sense Fronteres.

Pallassos sense Fronteres és una associació de companyies de pallassos i d'espectacles infantils (titellaires i animadors), que de tant en tant alliberen temps de la seva agenda per fer una expedició a campaments amb nens i nenes refugiats a causa d'un conflicte bèl·lic o per una catàstrofe natural. Situacions de les que en depenen exclusivament de l'ajut internacional. El fundador i president actual és en Tortell Poltrona. Pallassos sense Fronteres és una organització molt coneguda, però petita, que compte amb uns mil associats.

Amb Tortell Poltrona hi havia un altre pallasso el dia que van fundar Pallassos sense Fronteres, en Pep Callau. Nascut fa 41 anys a Sant Joan de Vila Torrada, al Bages, als vint anys va fer la seva primera incursió a la companyia de teatre de carrer "Goc i Magoc" fent un cercavila. S'ho va passar d'allò més bé i va decidir entrar al món dels pallassos. Va fer cursos i tallers, després va ser un any a l'Institut del Teatre de Terrassa, però ell no volia fer dramàtics, sinó espectacles de carrer. Junt amb un músic van crear "Els Peps s'hi colen", perquè els dos es deïen Pep i mica en mica s'anaven colant en el món de l'espectacle infantil professional. Al final, el músic va marxar, però ell va continuar amb d'altres músics. Ara es diuen "En Pep Callau i el Peps si colen" i porten disset anys treballant sense parar. També fa de speaker i és l'animador del públic al Camp Nou. Des de fa tres anys anima al públic mitja hora abans de que comencin els partits del Barça. I fa un mesos va ser l'encarregat de presentar i amenitzar la celebració del triplet dels campions, durant tres hores va animar l'espera dels seguidors al Camp Nou. Realitza un promig de 150 espectacles l'any. Des de fa cinc anys viu a Cubelles i ens diu que està molt satisfet i orgullós de viure al poble on va néixer en Charlie River.

En Pep Callau amb d'altres companys i companyes es desplacen des de fa anys a campaments per realitzar espectacles solidaris. Enguany l'Ajuntament de

Saragossa patrocina tres expedicions de Pallassos sense Fronteres al Sàhara i en Pep ha format part de la primera. Els terrenys del Tinduf, al sud d'Algèria, -on viuen desplaçats uns 200.000 sahrauís mentre esperen que es resolgui el conflicte del Sàhara Occidental- són un tros d'infern. Al mes d'octubre feia una temperatura de 40-45°. "Des del migdia fins a les cinc de la tarda ningú es mou de les haimes, el cos no t'ho permet. A més, l'octubre és el mes de les mosques" ens explica.

Des de fa cinc anys viu a Cubelles i ens diu que està molt satisfet i orgullós de viure al poble on va néixer en Charlie River.

Amb els seus companys van arribar a la conclusió que "on viuen els Sahrauís és l'última parada de la línia d'autobús que passa per tot arreu. Aquell lloc on l'autobús normalment arriba buit, tan sols queda el conductor, que dona la volta i torna a començar la seva ruta, parlant en plata *la fi del món*, un lloc de vida extrema on viu el poble Sahrauí, un poble sense país. Us invitem a que feu una ullada al Google Maps, val la pena".

La imatge que té gravada, són las haimes i els corralets de les cabres fets amb trossos de xapa, bidons de benzina oberts, una porta de Land Rover rovellada, tot el que tenen. Les cabres només mengen cartró, plàstics, sacs de ràfia, roba, i amb sort les restes del menjar. L'aigua, que és el bé més preuat, la reparteixen amb unes cisternes cada dia, omplint els bidons que té cada família. Tot ho organitza el Front Polisari, al igual que la distribució del menjar (arròs, cus cus, lleties, etc.) i depenen 100% de l'ajuda humanitària. Així estan des de fa 33 anys. L'electricitat la fan amb petites plaques solars que carreguen bateries i així, de nit, encenen algun petit fluorescent o una televisió vella.

En Pep i els seus companys van anar directament pels seus mitjans ja que feien una tourné. Ritbic, un sahrauí que viu a Sevilla, actor de teatre que treballa en el món del clown els va acompanyar i organitzar la logística. El conveni que tenen amb el Departament d'Educació del Front Polisari els permet llogar habitacions i cotxes, directament a les famílies i, així, a part de ser més econòmic, ajuden directament a la gent.

Van fer 28 espectacles a las escoles, van canviar quatre vegades de campament i van actuar per 11.000 nens. L'espectacle que han fet és molt visual, amb números de pallasso, màgia, circ i malabars, amb molta participació, molta música. Es van trobar que en algunes escoles els mestres encara duïen vares, com aquí fa anys, segons en Pep "on es portaven millor els nens era a les escoles on els mestres anaven sense vares". A les escoles en general es respirava un ordre militar, amb desfilades, passos marcial, càntics, etc.

Aquesta maratón començava a les nou dels matí. Els nens i nenes ja portaven un hora a l'escola, quan començaven l'espectacle la temperatura era força agradable, l'actuació finalitzava a las 10:15 i es desplaçàvem a un altre escola. A las 11:15 començaven un altre vegada, muntar de nou tot l'escenari i els equips de so. Llavors la sensació de calor i de xafogor era l'equivalent a estar a la platja de Sitges a las 12 del migdia en plena canícula, a l'hora que els del poble no van mai a la platja. En Pep explica que "carregàvem i descarregàvem el material, muntàvem tot, ens maqui·llàvem, ens vestíem de pallassos, ens posàvem aquelles sabates i apa! a actuar... sis artistes fent un cabaret i després un número cadascun. Una feina inhumana. Després descansàvem fins a les quatre de la tarda, que és quan començava a caure el sol i preparàvem la tercera actuació. Tot això sempre bevent aigua envasada però les amanides, els caldos i altres menjars els fan amb la seva aigua de dipòsit. Després de una setmana tots teníem unes descomposicions molt fortes, imagineu en quina situació treballàvem i sense forces. Però hem estat en situacions pitjors quan actuàvem als camps de refugiats a la guerra dels Balcans, sentint el soroll dels obusos. Però tot ho fem pels nens que ens estan esperant". www.pepcallau.com

L'any 2007 va anar al Camerun amb Pallassos sense Fronteres.

Dones emprenedores, al mercat de Larbaa (Blida)

Imatge insòlita d'una parella molt tradicional jugant amb la neu a Tikjda, 1478 m. Parc nacional de Djurdjura (Cabília). Abril 2008.

Sabies que...?

... Alger està a només 45 minuts d'avió de Barcelona?

... el juliol de 2009, Algèria ha acollit el 2on Festival Cultural Panafricà?

... Algèria és un país d'actuació preferent en el programa de cooperació de la Generalitat?

.....el president de la Generalitat ha visitat Algèria l'octubre 09, acompanyat d'un centenar de representants del món empresarial?

... La Xarxa d'Universitats Lluís Vives dels Països Catalans té un conveni amb la Xarxa d'Universitats de l'oest d'Algèria?

... El Museu Marítim de Barcelona ha signat un conveni amb el futur Museu Marítim d'Alger?

... El 1911, dels 742.000 europeus residents a Alger, un 30% eren del País Valencià i un 20% de les Illes Balears?

... Algèria té un litoral de 1200 kilòmetres?

... El Parc Nacional del Tassili, el museu de pintures rupestres a l'aire lliure més gran del món?

... Bona part de l'acció de la novel·la El Vuit de Catherine Neville passa al desert del Tassili?

... A Algèria hi ha uns 20.000 tuaregs que viuen bàsicament als voltants de Tamanrasset i Djanet?

... Simone de Beauvoir a La fuerza de las cosas confessava avergonir-se de ser francesa durant els anys 50-60, època de la repressió i de la guerra per la independència d'Algèria?

A cabo d'arribar d'Algèria. Un cop més. I ja en fa deu. He assistit al Saló Internacional del Llibre d'Alger i a unes excavacions arqueològiques prop de Tamanrasset, al Sàhara, convidada pel ministeri de Cultura. Dues activitats que donen una idea de la diversitat de la realitat algeriana. Al desert, un grup de nois i noies ha conviscut durant tres setmanes, lluny de la seva família, practicant l'arqueologia sobre el terreny. Al saló del llibre, les famílies han aprofitat l'ocasió per sortir i adquirir llibres escolars, religiosos o de lleure. Per la coincidència de dates, he viscut també un esdeveniment esportiu de primera magnitud, que ha provocat un sentiment d'alegria i de patriotisme generalitzats. Algèria és un país on el futbol també encén passions, i el partit Egipte-Algèria, ha estat un esdeveniment de masses, que ha viscut sobretot el jovent. Uns joves que, a part del futbol, només tenen al cap la idea

Jo també sóc algeriana

Una proposta cultural d'apropament a

Algèria

Rosa Vendrell Miret, Periodista i viatgera

de marxar a Europa per buscar millors oportunitats. *Ils n'ont que ça*, em deia el responsable d'un ciber d'Alger, per explicar-me l'eufòria que jo creia desmesurada per un partit de futbol, però un partit que els ha classificat per la Copa d'Àfrica i pel Campionat Mundial. Els llibres, l'arqueologia i el futbol han estat els tres protagonistes de la meua estada a Algèria el mes de novembre passat. Però m'agradaria explicar-vos perquè m'he enamorat de la gent que viu, i sobreviu, en aquest país.

El 2007 vaig aterrar al desert algerià, a Djanet, per visitar les pintures rupestres del Tassili n'Ajers. Seguint la meua filosofia vital del pensament-acció, després de llegir la novel·la "El vuit", de l'escriptora Catherine Neville, em vaig apuntar a un viatge als indrets on transcorrien les aventures de les protagonistes, el Tassili. Per a mi, Algèria havia estat fins llavors un parèntesi, un territori desconegut, al nord d'Àfrica. El desert em va captivar, però em vaig quedar amb les ganes de conèixer les persones, més que els paisatges. Quan vaig tenir l'oportunitat, vaig volar a Alger capital, sense cap contacte allà i sense cap reserva d'hotel. El Mohamed, tuarem, em deia: no vagis sola a la capital! És perillós. Avisa'm que trucaré algun amic que et vingui a buscar a l'aeroport i t'aculli a la família! No li vaig fer cas. Vaig seguir els consells del Miquel Petit, un viatger enamorat d'Algèria fa molts anys, que em deia tot el contrari: ja hi pots anar tranquil·lament. Va ser una setmana plena d'emocions, de noves coneixences, d'activitats culturals, de coincidències grates, i de sentiments de proximitat amb la gent. Alger és una ciutat mediterrània, amb persones provinents de diferents zones del país, i de diferents països del món, on m'he sentit còmoda des del primer dia.

Ja he visitat el país deu vegades, i crec que ja no sóc una turista, sinó una viatgera. Una família musulmana que m'ha adoptat, tal com sóc, i ara una part de mi se sent algeriana. És un sentiment difícil d'explicar, però és així com em sento. Viuen a Larbaa, a 30 kilòmetres de la capital, a una ciutat que formava part de l'anomenat

"triangle de la mort" durant la dècada negra algeriana, als anys 90. Són 12 persones, el més petit té 4 mesos i es diu Rafik. A Alger, l'abril del 2008, un noi em va preguntar a l'aeroport: vas a Barcelona? Ell em va presentar la seva família, de la qual ara ja en formo part. Aquest maig passat, vaig acollir a casa meua, a Sant Pau d'Ordal (Alt Penedès), dos membres d'aquesta família, la mare, Houriya, de 63 anys i un dels seus 6 fills, Ibrahim, de 32. Contenta d'oferir una mínima part de l'hospitalitat que he rebut allà.

Gràcies als meus viatges a Algèria i als contactes que vaig fent a una banda i l'altra de la Mediterrània, he conegut personal de l'Oficina Espanyola de Cooperació Internacional, l'Institut Cervantes, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, el Museu Marítim de Barcelona, la Xarxa Vives Universitats o l'Associació Jarit, del País Valencià. Són entitats i institucions que treballen en projectes amb Algèria,

però que tenen poca difusió. Per això la paraula Algèria no ens diu res de bo. Vull pensar que les meves xerrades sobre les estades en aquest país, són una petita contribució a la normalització de la imatge que en tenim, distorsionada, uniformitzada i centrada només en els aspectes negatius, i desfasada en el temps.

Sabieu que aquest juliol, Alger ha acollit la segona edició del Panaf, el Festival de Cultura Africana, amb la presència de més de 40 països africans? Vaig voler ser-hi per viure aquest esdeveniment cultural de primera magnitud, i per veure com les famílies senceres sortien al carrer per assistir als espectacles programats a l'aire lliure. I això, en un país que fa pocs anys vivia un infern, que obligava tothom a tancar-se a casa, ha estat una esclatxa per a l'esperança. Com diu l'actriu algeriana Biyouna: "han volgut matar la cultura, però la cultura els ha matat a ells", referint-se als islamistes radicals que han fet la vida impossible a les persones

del món de la cultura que lluiten per la laïcitat i la llibertat d'expressió.

És una llàstima que Algèria desperti tan poc interès, i només en parlem quan hi ha un atemptat, unes eleccions o una disputa pel subministrament de gas. Perquè Algèria és una pluralitat de paisatges: són les runes de Tipaza, Timgad o Guelma; els deserts, les platges, i les muntanyes nevades; les ciutats d'Oran, Constantina o Alger, però també Tiaret, Batna, Ouargla, i Larbaa; és el cuscús i la xajxuja, el te i el cafè; el cabil, l'àrab, el francès o el tamazig.

Però per a mi, Algèria, són les dones i els homes de ment oberta que cada vegada que marxo em pregunten quan tornaré. Entre els meus 73 números de telèfons algerians, hi ha una mostra de noms d'allò més variada: Samira, Imène, Asma, Dudja, Sara, Zéhira, Mohamed, Farid, Salim, Ali, Brahim, Karim, Lyés, Malik, Kamel... Mentre escric aquest article, ja penso en el meu proper viatge.

Unes dones porten vel, d'altres van amb el rostre destapat. Unes dones treballen a casa i altres, a la universitat. Els homes i les dones fan el ramadà i resen cinc vegades al dia, i jo els dic amb tota llibertat que no crec en cap déu, ni el seu ni el meu. He viscut amb set famílies algerianes, que m'han acollit, m'han cuinat els plats més tradicionals, m'han fet la henna, m'han convidat als casaments, al hammam, m'han ensenyat els indrets més bonics del seu poble, i el que és més important, m'han acceptat tal com sóc i m'han ensenyat a no jutjar les persones per la seva aparença. És cert que les dones musulmanes porten vel, la majoria però no totes, però nosaltres també portem un vel, als ulls, com denunciava l'escriptora egípcia Nawal al-Sadawi. I és més perillós perquè és invisible, i ens fa sentir diferents i allunyades d'unes dones que són com nosaltres, i amb les que tenim moltes coses per compartir, i aprendre.

rovenmi@gmail.com

Tres joves algerianes treballen en un jaciment arqueològic al desert de Tamanrasset Sud d'Algèria. Novembre 09

Més enfortiment institucional, més planificació i menys assistencialisme

Els nostres ajuntaments són una peça clau pel desenvolupament del Sud. Poden transmetre els seus coneixements i les seves experiències per enfortir aquestes institucions germanes que després podran donar bons serveis públics per millorar la qualitat de vida dels seus ciutadans.

Teo Romero, president del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament

Entrevistem a Teo Romero, president del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament (FCCD), que ens parla des de l'experiència dels seus càrrecs. És alcalde pel partit Socialista de Catalunya a l'Ajuntament de Sta. Margarida de Montbui i diputat per la Diputació de Barcelona en l'àmbit del desenvolupament econòmic.

Què és el Fons Català de Cooperació? És una xarxa, a la pertanyen més de 300 municipis associats, més les Diputacions i els Consells Comarcals. Representen el 90% de la població catalana i té 24 anys d'història. En el Fons se sumen recursos, donem servei a tots aquells ajuntaments amb voluntat política de cooperació que no disposen dels mitjans necessaris. A més, cada ajuntament que és soci del Fons, presenta una selecció de projectes i s'hi poden sumar altres consistoris i entitats. Així amb la suma d'aportacions s'assoleix el finançament dels projectes presentats. Molts d'aquest socis tenen un conveni en el Fons que els dona uns serveis, com és el seguiment dels projectes sobre el terreny i la seva gestió.

Tot i que en matèria de cooperació al desenvolupament el nostre punt fort són els nostres municipis, una de les grans riqueses del nostre país, perquè n'hi ha molts. Encara que això pot suposar una gran atomització, nosaltres pensem que és necessari coordinar-nos per aprofitar els recursos. El Fons pot servir com a punt de trobada i com a eina pedagògica. El treball pedagògic pot fer-se i nosaltres el podem transmetre perquè altres ciutats de països llunyans es posin en marxa. Per això hem de construir les bases, per promoure el "que pots fer tu per canviar la teva situació" i deixar de costat el "donam més diners". Ells han de construir el seu Estat i fer-lo funcionar, redactar les seves lleis i fer-les complir.

Estem parlant llavors de donar suport a la construcció de l'Estat... Sí, amb la crisi global tot el món reclama el valor de l'Estat com a ens regulador, després d'haver sentit durant anys als neocoms dient el contrari. La clau està en com la societat s'organitza democràticament per redistribuir la riquesa i, encara que sigui un concepte molt antic, en molts llocs resultaria revolucionari que es pogués fer. Només amb el impost de la propietat, s'acabaria la dependència de l'exterior de molts països empobrits, on viu gent molt rica que no paguen impostos. Ara, l'important és que els ajuntaments comencin a fer feina. Col·laborar amb aquests països del Sud en la construcció del seu Estat en el sentit d'organització comunitària, això no costa tants diners i dona molt bons resultats. Per exemple, a El Salvador hem tingut molt bona relació en molts governs locals i ara han hagut eleccions i han canviat els governats. Molts dels nostres amics (alcaldes de pobles i ciutats) governen. Això és molt important, perquè ara veurem els fruits de tants anys de cooperació. L'enfortiment institucional, és la base i és tant important o més que d'altres tipus de cooperació.

Què pensa de la situació actual del món de les ONGD? Crec que haurien de posar l'accent en el desenvolupament més que en la cooperació, donar eines i formació i fer que l'ajuda que arriba des del nord sigui el punt de partida. És evident que la seva tasca és molt

important, però potser ho seria més si fessin un gir i deixessin de ser tant individualistes. Haurien de treballar més en xarxa, cooperar entre elles. Penso que aquest és un dels punts febles en el món de la cooperació: coordinar i cooperar junts. Potser molts són molt joves i els hi manca experiència, però crec que haurien de fer aquest gir i transmetre als seus socis.

Treballar en equip i planificar per assolir projectes de més importància... Tenim que treure'ns del cap la foto de l'alcalde català inaugurant una escola, un dispensari al tercer món. Hem de fugir de la cooperació assistencialista i de la "projectitis" i hem d'intentar coordinar-nos molt més, sense perdre la individualitat i l'autonomia, decidint cap a on s'ha d'anar i en què volem treballar. Tot més planificat i que siguin els agents del sud els que ens diguin cap a on han d'anar els nostres recursos. En el món de la cooperació hi ha molt voluntarisme, molt bones intencions i moltes ganes d'ajudar. Però no tot és això. Parlo d'eficàcia i d'eficiència dels recursos. S'ha de poder mesurar i avaluar. Construir un pou és important, sempre que estigui dins d'una planificació, perquè al final ens podem trobar que aquest pou està malmetent la capa freàtica.

Moltes vegades no són necessaris els diners, sinó els coneixements, l'experiència i la cooperació tècnica, i nosaltres en tenim

Molts ajuntaments fan cooperació i gestió directa però seria bo que tinguessin en compte de coordinar-se i aquí és on el Fons juga el seu paper. La suma d'esforços permet fer projectes més grans, més ambiciosos, amb més impacte. Escollir temes que nosaltres dominem dins de l'espai municipal pot, fins i tot, anar millor. Com és el cas de la gestió de residus sòlids, que és una de les nostres especialitats, i és un tema bàsic i molt important.

És a dir els ajuntaments traspassarien els seus coneixements institucionals? Per què no, avui hi ha una tendència molt clara cap a l'especialització en la cooperació, per això penso que el Fons es tindria de centrar en l'àmbit dels ajuntaments i del desenvolupament econòmic local, ja que en molts països manca fer de tot, des del cens, el cadastre, fins cobrar impostos, que deuria ser la principal font de finançament pels serveis públics, com la recollida d'escombraries, clavegueram, neteja. La base de tot això és el principi de "qui més té més paga". És necessari fer la redistribució i cal que la facin ells, cadascú en el seu país. Això és fonamental. Nosaltres podem ajudar, amb assessors, acompanyar-los, però ells ho tenen que fer. La fiscalitat ha de començar per distribuir la riquesa i els ajuntaments són una peça clau.

Fundació Santa Teresa del Vendrell és una entitat sense ànim de lucre, d'iniciativa social i inclusiva, compromesa amb el territori on treballa i amb les persones que hi viuen. Amb 35 anys d'història (primer com Associació i des del 1993 com a Fundació), té com a missió *"Normalitzar les relacions laborals i socials de les persones amb discapacitat i/o trastorns mentals, garantint la seva participació activa en la millora de la seva pròpia qualitat de vida"*

Desenvolupa les seves activitats fonamentalment a la comarca del Baix Penedès, estenent-se els seus serveis a les comarques del Camp de Tarragona i del Garraf.

Amb una gestió professionalitzada, ofereix serveis de qualitat, col·laborant amb tot tipus d'entitats, empreses i administracions, buscant sempre l'aportació de valor mutu i la generació de solucions sinèrgiques.

Actualment compta amb més de 300 treballadors directes i casi un centenar de voluntaris, i ofereix serveis a més de 450 persones dependents.

Els principals serveis, adreçats a les persones, que ofereix la Fundació, són els següents: Centre Especial de Treball, Centre Ocupacional (Servei de Teràpia Ocupacional i Servei Ocupacional d'Inserció), Servei Prelaboral, Centre de Dia per gent gran, Centre de Formació Ocupacional, Escola de Turisme del Baix Penedès, Serveis d'ajustament personal i social, Centre de Lleure, Llars residències i Servei de Suport a la Llar.

També les empreses i les Administracions poden gaudir dels serveis de la Fundació; en destaquem alguns exemples:

- Contractant els serveis que ofereix el Centre Especial de Treball VentALL: serveis a la indústria, jardineria, senyalització, neteja, màrqueting directe, actuacions ambientals, manteniment d'instal·lacions i servei de càterin.
- Contractant persones amb discapacitat i/o trastorns mentals. Des del Servei d'Intermediació laboral us poden ajudar a seleccionar i formar el candidat més adequat.
- Mitjançant el Servei de Treball amb suport, durant un període de temps, un professional qualificat pot ajudar a la persona amb discapacitat en el procés d'incorporació al seu nou lloc de treball.

En moments de greus dificultats econòmiques per moltes persones, la Fundació Santa Teresa ha renovat el seu compromís, treballant colze a colze amb els diferents agents del territori, per mantenir l'ocupació, millorar l'ocupabilitat de les persones amb més dificultats i crear nous llocs de treball.

**Per a més informació dirigir-se a les instal·lacions centrals, en l'avinguda Santa Oliva 20-22 del Vendrell (davant de la Policlínica)
Telèfon al 977 667 111
o be mitjançant correu electrònic a l'adreça: ventall@ventall.org**

Fundació Santa Teresa

una entitat d'economia social solidària

Aquesta entitat sense ànim de lucre té una finalitat social a favor del col·lectiu de persones amb discapacitat i trastorn mental. És una organització que crea riquesa en els territoris on treballa, serveis a les persones depenents i ocupació per a les persones que tenen més dificultats.

Parlem amb José Carlos Eiriz, director general de la Fundació Santa Teresa del Vendrell, des de l'any 1992.

He pogut comprovar que la qualitat és una de les principals preocupacions de la Fundació. Efectivament la Fundació ha desenvolupat i certificat un sistema integrat de gestió empresarial d'acord amb les normes ISO 9001, ISO 14.001, OSHAS 18000 i UNE 166000; i durant els últims anys està treballant segons el model d'excel·lència europeu EFQM.

Treballem conjuntament amb d'altres organitzacions com la Fundació?

Si, per a nosaltres és molt important la col·laboració amb tot tipus

d'organitzacions, però de forma especial amb altres entitats que persegueixen els mateixos fins. En aquest sentit gestionem la Fundació Santa Teresa conjuntament amb la Fundació Ginac de l'Alt Camp i la Fundació Onada del Tarragonès, intentant aprofitar al màxim les sinèrgies que es produeixen en aquesta interrelació. També desenvolupem projectes dins de Sinergrup (grup d'entitats amb sinèrgia social) www.sinergrup.net, com per exemple l'abordatge de l'ocupació pel col·lectiu de persones amb trastorns mentals. Tenim nombroses col·laboracions amb entitats com Tegar, Taller Baix Camp, Taller del Priorat i Viver de Bell-lloc, entre d'altres.

Com abordeu la inserció laboral de les persones amb discapacitat o amb trastorns mentals? Analitzem i valorem la inserció des d'una visió global, en una realitat complexa i per això considerem imprescindible el treball conjunt i coordinat dels diferents agents del territori. Abordem la inserció laboral compatibilitzant diferents fórmules: Formació ocupacional, Programes de qualificació professional, participació en Escoles Taller i Cases d'Oficis, Centre Especial de Treball, enclavaments, intermediació laboral especialitzada (a través dels serveis municipals d'ocupació), treball amb suport,....

Què pensa dels moviments a favor de l'escola inclusiva i de l'empresa inclusiva? Considero que hem de treballar tenint com a referència la societat inclusiva. No podem carregar tota la responsabilitat sobre l'escola o l'empresa, sinó que hem de compartir-la amb elles. Considero que els centres, les organitzacions, les empreses no són més que recursos, i l'abordatge de la persona s'ha de fer des de les pròpies necessitats de cada individu per tal d'oferir-li els suports que en cada moment pugui necessitar.

La Fundació Santa Teresa és una de les entitats signant del manifest de Sitges pels Territoris socialment responsables. Considerem que el desenvolupament de Territoris Socialment Responsables, on empreses, administracions i societat civil treballin conjuntament en projectes d'interès general és la millor manera d'afrontar el futur.

Com valoreu als treballadors de la Fundació? Estem totalment convençuts que el nostre principal actiu són les persones i per això contemplem a tots els nostres treballadors com a treballadors del coneixement i la entitat com a entitat del coneixement... Tenim un gran equip professional, que fa possible que la

Fundació i els seus serveis es desenvolupin i assoleixen els nous reptes plantejats. Vull destacar també la col·laboració dels voluntaris, i la gran aportació que fan a l'entitat i sobretot a les persones amb les que es relacionen.

He llegit alguna declaració seva on parla dels recursos il·limitats..., però tots sabem que els recursos són limitats, no? El paradigma dels recursos limitats ha condicionat i condiciona les nostres vides. Estic absolutament convençut que els recursos són il·limitats. Els recursos naturals sí que són limitats, i també el temps, però no passa el mateix amb els recursos econòmics. Sovint ens limita el nostre propi pensament, la manera com analitzem la realitat, la manca de projectes, la visió reduccionista que ens impedeix crear situacions on tothom guanya. Si algú vol aprofundir en aquest tema, li recomano que busqui el paradigma de l'abundància de Stephen R. Covey...

Ens costa que des de fa temps teniu una bona relació amb Cubelles...

Així és. Des de fa gairebé 10 anys treballem en la jardineria de Cubelles; els primers anys realitzant les tasques de poda dels arbres, i aquests últims portant el manteniment d'una bona part del municipi, col·laborant en la construcció i remodelació de zones ajardinades i impartint xerrades formatives pels nens en edat escolar. És una col·laboració molt profitosa, que ha suposat la creació de llocs de treball per persones amb dificultats d'inserció, la millora de l'estat dels espais ajardinats i una millor gestió econòmica dels recursos municipals. Esperem poder continuar col·laborant per molts anys.

Jardiners de Ventall treballant a Cubelles

PROJECTES DE COOPERACIÓ

La Fundació Santa Teresa té una predisposició natural a la col·laboració en projectes solidaris i de cooperació. Està en el seu ADN! Pensem que tothom ha de ser solidari i que aquesta actitud s'ha de mostrar no tan sols en èpoques com el Nadal, que sembla siguin moments per recordar-nos dels altres, sinó durant tot l'any.

Hi ha moltes maneres de cooperar, i moltíssimes possibilitats per mostrar la nostra solidaritat, i volem compartir amb vosaltres algunes de les nostres estratègies: Creant ocupació pels col·lectius amb més dificultats. Fomentant el voluntariat, de totes les edats, condicions socials i professions, buscant aportacions significatives pel propi voluntari. Facilitant la inserció social de les persones amb discapacitat i/o

trastorns mentals. Facilitant campanyes de donació de sang dels propis treballadors i les seves famílies. Consumint articles produïts al nostre territori i els serveis dels professionals de les nostres comarques. Col·laborant en la Marató de TV3. Potenciant projectes de cooperació en el tercer món, a través d'entitats de reconegut prestigi: Intermón Oxfam, Fundació Akwaba... Impulsant projectes de cooperació amb entitats que treballen per les persones amb discapacitat en països poc desenvolupats, a través de la Federació Apps per exemple col·laborant amb el Centro Juvenil los Pipitos de Nicaragua. Adquirint productes de comerç just de forma habitual, per exemple el cafè. Adquirint els lots de Nadal a entitats d'iniciativa social i de comerç just. Potenciant la comercialització dels productes i serveis d'entitats d'iniciativa social amb projectes com el portal www.comprasocial.net.

Dilluns 14

19 hores - Inauguració a càrrec del **Sr. Teo Romero, president del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament** de la mostra fotogràfica "Etiòpia, terra d'esperança" de l'Associació de Famílies de Nens i Nenes d'Etiòpia (AFNE). Aquesta exposició es podrà visitar fins el dissabte 19 de desembre en horari de 17,30 a 19,30 hores. Lloc: Sala d'exposicions de la Rectoria.

19,30 hores - Concert amb "Bols de Cristall de Quars", a càrrec de l'Alan i la Silvia, treballadors de la llum i el so. Lloc: Església de Santa Maria.

Dimarts 15

18 hores - Espectacle interactiu "Somriures del Nepal", per a infants, joves i públic en general. Lloc: Espai Jove del Centre Social.

19 hores - Presentació del llibre "El viaje de Kalilu", a càrrec de l'autor Kalilu Jammeh. Modera Joan Manuel Cabezas. Lloc: Sala de reunions del Centre Social.

Dimecres 16

18 hores - "Tarda de Màgia" a càrrec de l'Isidre Rosell. Activitat adreçada a nens i nenes. Lloc: Centre Social.

19 hores - Presentació i projecció de la pel·lícula "Las tortugas también vuelan", amb debat posterior acompanyat de material didàctic. Apte per a joves i públic en general. Organitza l'entitat Moviment per la Pau. Lloc: Cinema Mediterrani.

Dijous 17

15,30 hores - Espectacle de màgia, a càrrec de l'Isidre Rosell. Pels alumnes de la Llar d'infants La Draga.

19,30 hores - Concert Solidari de Cant Coral i de Gospel, a càrrec dels grups:

- Esperit Jove del Casal d'avis de Caixa Penedès
- Cor l'Espiga
- Orfeó Vilanoví
- Tubisingers in the sky (Institut de Gospel Barcelona)

Lloc: Església de Santa Maria.

Divendres 18

19 hores - Exposició i xerrada "Jo sóc algeriana". La periodista penedesenca Rosa Vendrell ens parlarà de les experiències viscudes a Algèria i la convicció de que uns i altres no som tan diferents. Aquesta exposició es mantindrà oberta el dissabte 19, dia de la Fira, durant el matí d'11 a 14 hores. Lloc: Sala de reunions del Centre Social.

20 hores - Concert Jove Hip Hop a càrrec dels grups:

- Malasombra
- Rapviboras
- Al Rojo Vivo
- Jandròsie

Lloc: ANEM-HI – carrer Mallorca, 9 - Cubelles

00.00 hores - Rumba catalana amb el grup La Màlaga - essència rumbera.

Lloc: ANEM-HI – carrer Mallorca, 9 - Cubelles

Les entrades solidaries d'ambdós concerts seran destinades a la Fundació Alex. Salut, Infància i Discapacitat. Són en benefici de intervencions quirúrgiques a tres nens procedents de Mèxic, Camerun i Marroc, amb greus malalties.

21 hores - Revetlla Solidària amb ball, coca i cava.

Lloc: Espai Gent Gran - Centre Social. Entrada Solidària.

SETMANA DE LA SOLIDARITAT del 14 al 19 de desembre de 2009

6a. Fira de Comerç Just i Solidaritat

Dissabte 19

A partir de les 10 del matí i fins a les 20 hores, a la Plaça de la Vila i carrers adjacents, celebració de la FIRA amb la participació de més de 30 d'entitats i ONG.

Al llarg de tot el dia s'oferiran espectacles musicals, cercaviles de percussió, tallers de dibuix, pintura i jocs per a nens i nenes, confecció de murals, degustació de plats típics i venda de productes Comerç Just.

Exposició de projectes per part d'algunes ONG a la Sala d'exposicions de la Rectoria.

Programa d'activitats:

Inaugura la Fira l'Hble. **Sr. Josep Huguet i Biosca**, conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, acompanyat del Sr. Andreu Felip, director de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i les autoritats locals.

A la Plaça de la Vila

A les 11,00 hores: Xocolatada popular.

A partir de les 11,30 hores

Animació a càrrec del pallasso Pep Callau.

Concert dels alumnes del Taller de Música Pizzicato.

Dances típiques del Paraguai.

A partir de les 18 hores

Batukada amb el grup local Els Novells de Cubelles.

Cercavila de percussió de l'Associació cultural Candonbe

A la Plaça del Castell

A partir de les 10 hores

Murals de Graffitis "Cubelles Cooperació", a càrrec dels alumnes del Taller de Graffitis de l'Espai Jove.

EXPOSICIONS**SALA DE LA RECTORIA**

Mostra fotogràfica "Etiòpia, terra d'esperança" a càrrec de l'Associació de Famílies de Nens i Nenes d'Etiòpia (AFNE), del 14 al 19 de desembre.

CENTRE SOCIAL

Exposició interactiva: "Qui és qui en el comerç internacional", a càrrec de l'entitat COOPERACCIÓ, del 2 al 21 de desembre.

L'exposició visites guiades als alumnes d'ESO dels instituts de Cubelles.

CEIP VORA DEL MAR

Exposició: "Carrer sense sortida", a càrrec de l'entitat VOLS-Voluntariat Solidari del 9 al 21 de desembre. L'exposició podrà ser visitada pels alumnes de les escoles de Cubelles.

IMPRESSIÓ DIGITAL GRAN FORMAT
RETOLACIÓ INTEGRAL
TANQUES LLUMINOSOS CORPÓRIS
LONES PUBLICITARIES
SISTEMES DE SENYALITZACIÓ
ELEMENTS SINGULARS

Missatge, Vrt i Decoració, SL. | Jaime 1º, 41 | 08840 Viladecans (Bcn)

Tel: 93 659 23 49 | Fax: 93 659 22 46 | www.mad-retolacio.net